

Slovenské vydanie

Právne predpisy

Ročník 60

31. marca 2017

Obsah

I *Legislatívne akty*

NARIADENIA

- ★ **Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/540 z 15. marca 2017, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 19/2013, ktorým sa vykonávajú bilaterálna ochranná doložka a stabilizačný mechanizmus v súvislosti s banánmi stanovené v Dohode o obchode medzi Európskou úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a Kolumbiou a Peru na strane druhej a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 20/2013, ktorým sa vykonáva bilaterálna ochranná doložka a stabilizačný mechanizmus v súvislosti s banánmi stanovené v Dohode, ktorou sa zakladá pridruženie medzi Európskou úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a Strednou Amerikou na strane druhej** 1

SMERNICE

- ★ **Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/541 z 15. marca 2017 o boji proti terorizmu, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2002/475/SVV a mení rozhodnutie Rady 2005/671/SVV** 6

Korigendá

- ★ **Korigendum k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 508/2014 z 15. mája 2014 o Európskom námornom a rybárskom fonde, ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (ES) č. 2328/2003, (ES) č. 861/2006, (ES) č. 1198/2006 a (ES) č. 791/2007 a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1255/2011 (Ú. v. EÚ L 149, 20.5.2014)** 22

SK

Akty, ktoré sú vytlačené obyčajným písmom, sa týkajú každodennej organizácie poľnohospodárskych záležitostí a sú spravidla platné len obmedzený čas.

Názvy všetkých ostatných aktov sú vytlačené tučným písmom a je pred nimi hviezdička.

I

(Legislatívne akty)

NARIADENIA

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2017/540

z 15. marca 2017,

ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 19/2013, ktorým sa vykonávajú bilaterálna ochranná doložka a stabilizačný mechanizmus v súvislosti s banánmi stanovené v Dohode o obchode medzi Európskou úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a Kolumbiou a Peru na strane druhej a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 20/2013, ktorým sa vykonáva bilaterálna ochranná doložka a stabilizačný mechanizmus v súvislosti s banánmi stanovené v Dohode, ktorou sa zakladá pridruženie medzi Európskou úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a Strednou Amerikou na strane druhej

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 207 ods. 2,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽¹⁾,

keďže:

- (1) V článku 329 Dohody o obchode medzi Európskou úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a Kolumbiou a Peru na strane druhej ⁽²⁾ (ďalej len „dohoda“), podpísanej 26. júna 2012, sa stanovuje, že je možné, aby k tejto dohode pristúpili aj ďalšie členské krajiny Andského spoločenstva. Ekvádor je členskou krajinou Andského spoločenstva od jeho založenia v roku 1969.
- (2) Únia a Ekvádor ukončili rokovania o pristúpení 17. júla 2014. Protokol o pristúpení k Dohode o obchode medzi Európskou úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a Kolumbiou a Peru na strane druhej na účely zohľadnenia pristúpenia Ekvádoru ⁽³⁾ (ďalej len „protokol o pristúpení“) bol podpísaný 11. novembra 2016 a predbežne sa vykonáva v súlade s jeho článkom 27 ods. 4 od 1. januára 2017.
- (3) V nadväznosti na podpísanie protokolu o pristúpení je potrebné zaručiť, pokiaľ ide o Ekvádor, účinné uplatňovanie bilaterálnej ochrannej doložky a stabilizačného mechanizmu v súvislosti s banánmi, ako je stanovené v dohode.
- (4) Okrem toho číselný kód kombinovanej nomenklatúry (KN) pre banány používaný v prílohe I k dohode (Zoznam odstránenia ciel) odkazuje na číselný kód KN 2007. Rovnaký číselný kód sa používa v nariadení Európskeho

⁽¹⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 2. februára 2017 (zatiaľ neuvverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 20. februára 2017.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 354, 21.12.2012, s. 3.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 356, 24.12.2016, s. 3.

parlamentu a Rady (EÚ) č. 19/2013 ⁽¹⁾ aj v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 20/2013 ⁽²⁾. Avšak príslušný kód pre banány bol od 1. januára 2012 zmenený z 0803 00 19 na 0803 90 10, aby sa zohľadnili povinné zmeny harmonizovaného systému (HS). V záujme jasnosti by sa uvedená zmena mala zaviesť v nariadení (EÚ) č. 19/2013 aj nariadení (EÚ) č. 20/2013 v príslušnej časti o stabilizačnom mechanizme v súvislosti s banánmi.

- (5) Ekvádor je spolu s Kolumbiou jedným z hlavných producentov a dodávateľov banánov do Únie. Preto je potrebné rozšíriť súčasný stabilizačný mechanizmus v súvislosti s banánmi aj na Ekvádor.
- (6) Stabilizačný mechanizmus existuje už od roku 2013 a na základe doterajších skúseností sa zdá, že tok informácií medzi Komisiou, členskými štátmi a Európskym parlamentom by sa mal zlepšiť, najmä zahrnutím včasného varovania, ak objemy dovozu dosiahnu 80 % spúšťacích objemov dovozu.
- (7) Vzhľadom na úzke prepojenie s dohodou je vhodné uplatňovať toto nariadenie od dátumu predbežného vykonávania protokolu o prístupí.
- (8) Nariadenie (EÚ) č. 19/2013 a nariadenie (EÚ) č. 20/2013 by sa preto mali zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Nariadenie (EÚ) č. 19/2013 sa mení takto:

1. Názov sa nahrádza takto:

„Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 19/2013 z 15. januára 2013, ktorým sa vykonávajú bilaterálna ochranná doložka a stabilizačný mechanizmus v súvislosti s banánmi stanovené v Dohode o obchode medzi Európskou úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a Kolumbiou, Peru a Ekvádorom na strane druhej“.

2. V článku 1 písm. a) a článku 2 ods. 1 sa slová „v Kolumbii alebo Peru“ nahrádzajú slovami „v Kolumbii, Ekvádore alebo Peru“, v článku 4 ods. 4 a článku 5 ods. 6 sa slová „Kolumbia alebo Peru“ nahrádzajú slovami „Kolumbie, Ekvádoru alebo Peru“, v článku 5 ods. 11 sa slová „Kolumbii a Peru“ nahrádzajú slovami „Kolumbii, Ekvádoru alebo Peru“, v článku 6 ods. 1 sa slová „z Kolumbie alebo Peru“ nahrádzajú slovami „z Kolumbie, Ekvádoru alebo Peru“, v článku 7 ods. 1 sa slová „v Kolumbii alebo Peru“ nahrádzajú slovami „v Kolumbii, Ekvádore alebo Peru“, v článku 9 ods. 1 sa slová „Kolumbia a Peru“ nahrádzajú slovami „Kolumbie, Ekvádoru alebo Peru“ a v článku 11 sa slová „v Kolumbii alebo Peru“ nahrádzajú slovami „v Kolumbii, Ekvádore alebo Peru“.

3. V článku 1 sa písmeno h) nahrádza takto:

„h) ‚prechodné obdobie‘ je desaťročné obdobie od príslušného dátumu začatia uplatňovania dohody pre produkty, v súvislosti s ktorými sa v zozname odstránenia cieľ pre produkty s pôvodom v Kolumbii, Ekvádore alebo Peru, ako je stanovené v pododdieloch 1, 2 a 3 oddielu B dodatku 1 (Odstránenie cieľ) k prílohe I k dohode (Zoznam odstránenia cieľ), stanoví obdobie odstraňovania cieľ kratšie ako desať rokov, alebo obdobie odstraňovania cieľ predĺžené o tri roky pre produkty, v súvislosti s ktorými uvedený zoznam odstránenia cieľ stanovuje obdobie odstraňovania cieľ v trvaní desať alebo viac rokov; prechodné obdobie sa začína uplatňovať na Ekvádor odo dňa začatia uplatňovania dohody.“

4. V článku 3 ods. 1 a 3 sa slová „z Kolumbie a Peru“ nahrádzajú slovami „z Kolumbie, Ekvádoru a Peru“, v článku 3 ods. 4 sa slová „Kolumbia a Peru“ nahrádzajú slovami „Kolumbia, Ekvádor a Peru“ a v článku 13 ods. 4 sa slová „s Kolumbiou a Peru“ nahrádzajú slovami „s Kolumbiou, Ekvádorom a Peru“ a slová „z Kolumbie a Peru“ sa nahrádzajú slovami „z Kolumbie, Ekvádoru a Peru“.

5. V článku 15 sa odseky 1 a 2 nahrádzajú takto:

„1. Na banány s pôvodom v Kolumbii, Ekvádore alebo Peru, ktoré patria do položky 0803 90 10 kombinovanej nomenklatúry (čerstvé banány, okrem plantajnov) a ktoré sú uvedené v kategórii postupného znižovania cla ‚BA‘ v zozname odstránenia cieľ v prípade Kolumbie a Peru a kategórii postupného znižovania cla ‚SP1‘ v zozname odstránenia cieľ v prípade Ekvádoru pod položkou 0803 00 19, sa do 31. decembra 2019 uplatňuje stabilizačný mechanizmus.“

(1) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 19/2013 z 15. januára 2013, ktorým sa vykonáva bilaterálna ochranná doložka a stabilizačný mechanizmus v súvislosti s banánmi, stanovené v Dohode o obchode medzi Európskou úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a Kolumbiou a Peru na strane druhej (Ú. v. EÚ L 17, 19.1.2013, s. 1).

(2) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 20/2013 z 15. januára 2013, ktorým sa vykonáva bilaterálna ochranná doložka a stabilizačný mechanizmus v súvislosti s banánmi, stanovené v Dohode, ktorou sa zakladá pridruženie medzi Európskou úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a Strednou Amerikou na strane druhej (Ú. v. EÚ L 17, 19.1.2013, s. 13).

2. Pre dovoz produktov uvedených v odseku 1 sa stanovuje osobitný ročný spúšťací objem dovozu uvedený v druhom, treťom a štvrtom stĺpci tabuľky v prílohe. Po naplnení spúšťacieho objemu dovozu Kolumbiou, Ekvádorom alebo Peru počas zodpovedajúceho kalendárneho roka Komisia v súlade s postupom pre naliehavé prípady uvedeným v článku 14 ods. 4 prijme vykonávací akt, ktorým buď dočasne pozastaví preferenčné clo uplatňované na produkty so zodpovedajúcim pôvodom počas toho istého roka na obdobie najviac troch mesiacov a nepresahujúce koniec kalendárneho roka, alebo stanoví, že takéto pozastavenie nie je primerané.

2a. Ak objemy dovozu dosiahnu v prípade jednej alebo viacerých strán dohody 80 % spúšťacieho objemu dovozu uvedeného v prílohe k tomuto nariadeniu, Komisia formálne písomnou formou upozorní Európsky parlament a Radu. Komisia zároveň postúpi Európskemu parlamentu a Rade príslušné informácie o trendoch v sektore banánov a štatistikách dovozu z krajín, na ktoré sa vzťahuje stabilizačný mechanizmus, a ich príslušných prahových hodnotách s cieľom predpovedať vývoj dovozu na zvyšok kalendárneho roka.“

6. Príloha sa nahrádza textom uvedeným v prílohe k tomuto nariadeniu.

Článok 2

V článku 15 nariadenia (EÚ) č. 20/2013 sa odseky 1 a 2 nahrádzajú takto:

„1. Na banány s pôvodom v Strednej Amerike, ktoré patria do položky 0803 90 10 kombinovanej nomenklatúry (čerstvé banány, okrem plantajnov) a ktoré sú uvedené v kategórii ‚ST‘ v zozname odstránenia ciel pod položkou 0803 00 19, sa do 31. decembra 2019 uplatňuje stabilizačný mechanizmus.

2. Pre dovoz produktov uvedených v odseku 1 sa stanovuje osobitný ročný spúšťací objem dovozu uvedený v tabuľke v prílohe. Dovozy produktov uvedených v odseku 1 s uplatnením preferenčnej colnej sadzby podlieha okrem predloženia dôkazu o pôvode stanoveného v prílohe II (týkajúcej sa vymedzenia pojmu ‚produkty s pôvodom‘ a metód administratívnej spolupráce) k dohode, aj predloženiu vývozného osvedčenia vydaného príslušným orgánom krajiny Strednej Ameriky, z ktorej sa produkty vyvážajú. Po naplnení spúšťacieho objemu dovozu pre krajinu Strednej Ameriky počas zodpovedajúceho kalendárneho roka Komisia v súlade s postupom pre naliehavé prípady uvedeným v článku 14 ods. 4 prijme vykonávací akt, ktorým buď dočasne pozastaví preferenčné clo uplatňované na produkty so zodpovedajúcim pôvodom počas toho istého roka na obdobie najviac troch mesiacov a nepresahujúce koniec kalendárneho roka, alebo stanoví, že takéto pozastavenie nie je primerané.

2a. Ak objemy dovozu dosiahnu v prípade jednej alebo viacerých strán dohody 80 % spúšťacieho objemu dovozu uvedeného v prílohe k tomuto nariadeniu, Komisia formálne písomnou formou upozorní Európsky parlament a Radu. Komisia zároveň postúpi Európskemu parlamentu a Rade príslušné informácie o trendoch v sektore banánov a štatistikách dovozu z krajín, na ktoré sa vzťahuje stabilizačný mechanizmus, a ich príslušných prahových hodnotách s cieľom predpovedať vývoj dovozu na zvyšok kalendárneho roka.“

Článok 3

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa od 1. januára 2017.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 15. marca 2017

Za Európsky parlament

predseda

A. TAJANI

Za Radu

predseda

I. BORG

PRÍLOHA

Tabuľka týkajúca sa spúšťacieho objemu dovozu na uplatňovanie stabilizačného mechanizmu v súvislosti s banánmi, stanoveného v oddiele B dodatku 1 k prílohe I k dohode: pre Kolumbiu v pododdiel 1; pre Peru v pododdiel 2; a pre Ekvádor v pododdiel 3.

Rok	Spúšťací objem dovozu pre Kolumbiu v metrických tonách	Spúšťací objem dovozu pre Peru v metrických tonách	Spúšťací objem dovozu pre Ekvádor v metrických tonách
Od 1. januára do 31. decembra 2017	1 822 500	93 750	1 801 788
Od 1. januára do 31. decembra 2018	1 890 000	97 500	1 880 127
Od 1. januára do 31. decembra 2019	1 957 500	101 250	1 957 500
Od 1. januára 2020	neuplatňuje sa	neuplatňuje sa	neuplatňuje sa

Spoločné vyhlásenie Európskeho parlamentu, Rady a Komisie

Európsky parlament, Rada a Komisia sa zhodli na dôležitosti úzkej spolupráce pri monitorovaní vykonávania Dohody o obchode medzi Európskou úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a Kolumbiou a Peru na strane druhej ⁽¹⁾ zmenenej Protokolom o prístupí k Dohode o obchode medzi Európskou úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a Kolumbiou a Peru na strane druhej na účely zohľadnenia prístúpenia Ekvádoru ⁽²⁾, nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 19/2013 z 15. januára 2013, ktorým sa vykonáva bilaterálna ochranná doložka a stabilizačný mechanizmus v súvislosti s banánmi, stanovené v Dohode o obchode medzi Európskou úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a Kolumbiou a Peru na strane druhej ⁽³⁾ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 20/2013 z 15. januára 2013, ktorým sa vykonáva bilaterálna ochranná doložka a stabilizačný mechanizmus v súvislosti s banánmi, stanovené v Dohode, ktorou sa zakladá pridruženie medzi Európskou úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a Strednou Amerikou na strane druhej ⁽⁴⁾. Na uvedený účel sa zhodli na tomto:

- Na požiadanie gestorského výboru Európskeho parlamentu mu Komisia predloží správu o akýchkoľvek konkrétnych obavách týkajúcich sa plnenia záväzkov Kolumbie, Ekvádoru alebo Peru, pokiaľ ide o obchod a trvalo udržateľný rozvoj.
- Ak Európsky parlament prijme odporúčanie na začatie vyšetrovania týkajúceho sa ochranných opatrení, Komisia starostlivo preskúma, či sú splnené podmienky podľa nariadenia (EÚ) č. 19/2013 alebo nariadenia (EÚ) č. 20/2013 na začatie vyšetrovania z úradnej moci. Ak Komisia dôjde k záveru, že podmienky nie sú splnené, predloží gestorskému výboru Európskeho parlamentu správu, v ktorej uvedie vysvetlenie všetkých faktorov relevantných pre začatie takéhoto vyšetrovania.
- Komisia do 1. januára 2019 preskúma situáciu producentov banánov v Únii. Ak sa zistí vážne zhoršenie situácie na trhu alebo situácie producentov banánov v Únii, možno zvážiť predĺženie platnosti mechanizmu po dohode so stranami dohody.

Komisia bude naďalej pravidelne vykonávať analýzy situácie na trhu a situácie producentov banánov v Únii po skončení platnosti stabilizačného mechanizmu. Ak sa zistí vážne zhoršenie situácie na trhu alebo situácie producentov banánov v Únii, Komisia v spolupráci s členskými štátmi a zainteresovanými stranami preskúma situáciu vzhľadom na význam sektora s banánmi pre najvzdialenejšie regióny a rozhodne, či je potrebné zvážiť primerané opatrenia. Komisia by mohla takisto zvolať pravidelné monitorovacie zasadnutia s členskými štátmi a zainteresovanými stranami.

Komisia vyvinula štatistické nástroje umožňujúce monitorovanie a posúdenie trendov vo vývoze banánov a situácie na trhu s banánmi v Únii. Komisia bude venovať osobitnú pozornosť preskúmaniu formátu údajov o dohľade nad dovozom, aby bolo možné poskytovať pravidelne aktualizované informácie spôsobom prístupnejším pre používateľov.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 354, 21.12.2012, s. 3.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 356, 24.12.2016, s. 3.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 17, 19.1.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 17, 19.1.2013, s. 13.

SMERNICE

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2017/541

z 15. marca 2017

o boji proti terorizmu, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2002/475/SVV a mení rozhodnutie Rady 2005/671/SVV

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 83 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Únia je založená na univerzálnych hodnotách ľudskej dôstojnosti, slobody, rovnosti a solidarity a dodržiavania ľudských práv a základných slobôd. Vychádza zo zásad demokracie a právneho štátu, ktoré sú spoločné pre členské štáty.
- (2) Terorizmus predstavuje jedno z najzávažnejších porušení univerzálnych hodnôt ľudskej dôstojnosti, slobody, rovnosti a solidarity a uplatňovania ľudských práv a základných slobôd, na ktorých je založená Únia. Zároveň predstavuje jeden z najväznejších útokov na demokraciu a právny štát – zásady, ktoré sú spoločné pre členské štáty a na ktorých je založená Únia.
- (3) V rámci trestného práva členských štátov je základom boja proti terorizmu rámcové rozhodnutie Rady 2002/475/SVV ⁽³⁾. Právny rámec spoločný pre všetky členské štáty a najmä harmonizované vymedzenie pojmu trestných činov terorizmu predstavuje referenčný základ pre výmenu informácií a spoluprácu medzi príslušnými vnútroštátnymi orgánmi podľa rámcového rozhodnutia Rady 2006/960/SVV ⁽⁴⁾, rozhodnutí Rady 2008/615/SVV ⁽⁵⁾ a 2005/671/SVV ⁽⁶⁾, nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 603/2013 ⁽⁷⁾ a rámcových rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ⁽⁸⁾ a 2002/465/SVV ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 177, 18.5.2016, s. 51.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 16. februára 2017 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 7. marca 2017.

⁽³⁾ Rámcové rozhodnutie Rady 2002/475/SVV z 13. júna 2002 o boji proti terorizmu (Ú. v. ES L 164, 22.6.2002, s. 3).

⁽⁴⁾ Rámcové rozhodnutie Rady 2006/960/SVV z 18. decembra 2006 o zjednodušení výmeny informácií a spravodajských informácií medzi orgánmi presadzovania práva členských štátov Európskej únie (Ú. v. EÚ L 386, 29.12.2006, s. 89).

⁽⁵⁾ Rozhodnutie Rady 2008/615/SVV z 23. júna 2008 o zintenzívnení cezhraničnej spolupráce, najmä v boji proti terorizmu a cezhraničnej trestnej činnosti (Ú. v. EÚ L 210, 6.8.2008, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozhodnutie Rady 2005/671/SVV z 20. septembra 2005 o výmene informácií a spolupráci v oblasti trestných činov terorizmu (Ú. v. EÚ L 253, 29.9.2005, s. 22).

⁽⁷⁾ Nariadenie Európskeho Parlamentu a Rady (EÚ) č. 603/2013 z 26. júna 2013 o zriadení systému Eurodac na porovnávanie odtlačkov prstov pre účinné uplatňovanie nariadenia (EÚ) č. 604/2013, ktorým sa ustanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov, a o žiadostiach orgánov členských štátov na presadzovanie práva a Europolu o porovnanie s údajmi v systéme Eurodac na účely presadzovania práva a o zmene nariadenia (EÚ) č. 1077/2011, ktorým sa zriaďuje Európska agentúra na prevádzkové riadenie rozsiahlych informačných systémov v priestore slobody, bezpečnosti a spravodlivosti (Ú. v. EÚ L 180, 29.6.2013, s. 1).

⁽⁸⁾ Rámcové rozhodnutie Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, 18.7.2002, s. 1).

⁽⁹⁾ Rámcové rozhodnutie Rady 2002/465/SVV z 13. júna 2002 o spoločných vyšetrovacích tímoch (Ú. v. ES L 162, 20.6.2002, s. 1).

- (4) Hrozba terorizmu v posledných rokoch rastie a rýchlo sa vyvíja. Osoby označované ako „zahraniční teroristickí bojovníci“ cestujú do zahraničia na účely terorizmu. Vracajúci sa zahraniční teroristickí bojovníci predstavujú zvýšenú bezpečnostnú hrozbu pre všetky členské štáty. Zahraniční teroristickí bojovníci boli spojení s nedávnymi útokmi a plánovanými útokmi v niekoľkých členských štátoch. Únia a jej členské štáty navyše čelia zvýšenej hrozbe od jednotlivcov, ktorých inšpirovali alebo ktorým dávajú pokyny teroristické skupiny pôsobiace v zahraničí, ale ktorí zostávajú v Európe.
- (5) Bezpečnostná rada Organizácie Spojených národov vyjadrila vo svojej rezolúcii č. 2178 (2014) znepokojenie v súvislosti s rastúcou hrozbou, ktorú predstavujú zahraniční teroristickí bojovníci, a požiadala všetky členské štáty OSN, aby zabezpečili, že trestné činy súvisiace s týmto javom budú trestné podľa vnútroštátneho práva. Rada Európy v tejto súvislosti prijala v roku 2015 Dodatokový protokol k Dohovoru Rady Európy o predchádzaní terorizmu.
- (6) Vzhľadom na vývoj teroristických hrozieb pre Úniu a členské štáty a právne záväzky Únie a členských štátov podľa medzinárodného práva by sa vo všetkých členských štátoch malo ďalej aproximovať vymedzenie trestných činov terorizmu, trestných činov súvisiacich s teroristickou skupinou a trestných činov súvisiacich s teroristickými činnosťami, aby komplexnejšie zahŕňalo konanie súvisiace najmä so zahraničnými teroristickými bojovníkmi a financovaním terorizmu. Tieto formy správania by mali byť trestné aj v prípade, že k nim dochádza cez internet vrátane sociálnych médií.
- (7) Boj proti terorizmu si vzhľadom na jeho cezhraničnú povahu navyše vyžaduje silnú koordinovanú reakciu a spoluprácu, a to v rámci členských štátov a medzi nimi, ako aj s príslušnými agentúrami a orgánmi Únie vrátane Eurojustu a Europolu, a medzi nimi. Preto by sa dostupné nástroje spolupráce a súvisiace zdroje, napríklad spoločné vyšetrovacie tímy a koordinačné stretnutia podporované Eurojustom mali využívať efektívne. Globálna povaha terorizmu si vyžaduje medzinárodnú reakciu, čo znamená, že Únia a jej členské štáty musia posilniť spoluprácu s relevantnými tretími krajinami. Silná koordinovaná reakcia a spolupráca je potrebná aj na účely zaistenia a získavania elektronických dôkazov.
- (8) Táto smernica obsahuje vyčerpávajúci zoznam závažných trestných činov, ako je napríklad útok na život osoby, ktoré sú úmyselným konaním, a ktoré možno označiť za trestný čin terorizmu, ak a pokiaľ sú spáchané na účely terorizmu, a to s cieľom vážne zastrašiť obyvateľstvo, neoprávnene donútiť vládu alebo medzinárodnú organizáciu, aby niečo konala alebo sa zdržala konania, alebo vážne destabilizovať alebo zničiť základné politické, ústavné, hospodárske alebo sociálne zriadenie krajiny alebo medzinárodnej organizácie. Vyhrážanie sa takýmto úmyselným konaním by sa tiež malo považovať za trestný čin terorizmu, ak na základe objektívnych skutočností možno konštatovať, že takáto hrozba bola vykonaná s ktorýmkoľvek z uvedených teroristických cieľov. Naproti tomu konanie, ktorého cieľom je napríklad donútiť vládu, aby niečo konala alebo sa zdržala konania a ktoré nie je zahrnuté vo vyčerpávajúcom zozname zločinov, sa v zmysle tejto smernice nepovažuje za trestný čin terorizmu.
- (9) Trestné činy súvisiace s teroristickými činnosťami sú veľmi závažné, lebo môžu viesť k spáchaniu trestných činov terorizmu a umožniť teroristom a teroristickým skupinám pokračovať v ich trestnej činnosti a ďalej ju rozvíjať, čo odôvodňuje kriminalizáciu tohto konania.
- (10) Za trestný čin verejného podnecovania k spáchaniu trestného činu terorizmu sa považuje okrem iného glorifikácia a ospravedľňovanie terorizmu alebo šírenie správ či snímok, či už online alebo offline, aj v súvislosti s obeťami terorizmu ako spôsob získavania podpory pre ciele teroristov alebo vážneho zastrašovania obyvateľstva. Takéto správanie by malo byť trestné, ak vytvára riziko spáchania teroristických činov. V každom konkrétnom prípade by sa pri určovaní, či takéto riziko vzniklo, mali zvažovať osobitné okolnosti prípadu, napríklad autor a adresát komunikácie, ako aj kontext, v ktorom bol daný skutok spáchaný. Pri uplatňovaní ustanovenia o verejnom podnecovaní v súlade s vnútroštátnym právom by sa tiež mala zvážiť závažnosť a vierohodnosť takéhoto rizika.
- (11) Kriminalizácia absolvovania výcviku na terorizmus dopĺňa existujúci trestný čin poskytovania výcviku a konkrétne sa zameriava na hrozbu, ktorú predstavujú osoby aktívne sa pripravujúce na spáchanie trestných činov terorizmu vrátane osôb, ktoré napokon konajú samostatne. Absolvovanie výcviku na terorizmus zahŕňa získavanie znalostí, dokumentácie alebo praktických zručností. Samoštúdium, a to aj prostredníctvom internetu alebo štúdia iných učebných materiálov by sa tiež malo považovať za absolvovanie výcviku na terorizmus, ak je výsledkom aktívneho konania a ak sa vykonáva s úmyslom spáchať trestný čin terorizmu alebo prispieť k jeho spáchaniu. Tento úmysel možno vyvodiť, zohľadňujúc všetky osobitné okolnosti prípadu, napríklad z typu materiálov a frekvencie ich

využívania. Stiahnutie návodu ako vyrobiť výbušniny na účely spáchania trestného činu terorizmu by sa teda mohlo považovať za absolvovanie výcviku na terorizmus. Naproti tomu samotné prezeranie webových sídel alebo zber materiálu na legitímne účely, ako napríklad akademické alebo výskumné účely, sa podľa tejto smernice nepovažujú za absolvovanie výcviku na terorizmus.

- (12) Vzhľadom na závažnosť tejto hrozby a najmä potrebu zastaviť tok zahraničných teroristických bojovníkov je potrebné kriminalizovať vycestovanie na účely terorizmu, a to nielen s cieľom páchať trestné činy terorizmu a poskytovať alebo absolvovať výcvik, ale aj s cieľom zúčastniť sa na činnostiach teroristickej skupiny. Nie je nevyhnutné kriminalizovať samotný akt cestovania. Rastúcu bezpečnostnú hrozbu predstavuje aj cestovanie na územie Únie na účely terorizmu. Členské štáty sa tiež môžu rozhodnúť riešiť teroristické hrozby vyplývajúce z cestovania na účely terorizmu do dotknutého členského štátu kriminalizáciou ich prípravy, ktorá môže zahŕňať plánovanie alebo spoliehanie na účely spáchania trestného činu terorizmu alebo prispenia k jeho spáchaniu. Kriminalizovať by sa mal aj každý čin, ktorý uľahčuje toto cestovanie.
- (13) Nedovolené obchodovanie so strelnými zbraňami, s ropou, drogami, cigaretami, falošným tovarom a predmetmi kultúrnej hodnoty, ako aj obchodovanie s ľuďmi, vymáhanie peňazí alebo inej výhody a vydieranie sa pre teroristické skupiny stali lukratívnymi spôsobmi získavania finančných prostriedkov. V tomto kontexte predstavuje pre Úniu rastúce prepojenie medzi organizovanou trestnou činnosťou a teroristickými skupinami čoraz väčšiu bezpečnostnú hrozbu a orgány členských štátov činné v trestnom konaní by ho preto mali zobrať do úvahy.
- (14) V smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849⁽¹⁾ sa stanovili spoločné pravidlá pre predchádzanie využívaniu finančného systému Únie na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu. Okrem tohto preventívneho prístupu by financovanie terorizmu malo byť v členských štátoch trestné. Kriminalizácia by sa nemala vzťahovať len na financovanie teroristických činov, ale aj na financovanie teroristickej skupiny, ako aj iné trestné činy súvisiace s teroristickými činnosťami, ako je nábor a výcvik alebo cestovanie na účely terorizmu, aby sa tak narušili podporné štruktúry, ktoré uľahčujú páchanie trestných činov terorizmu.
- (15) V členských štátoch by malo byť trestné poskytovanie materiálnej podpory terorizmu prostredníctvom osôb, ktoré sa zapájajú do dodávania alebo presunu služieb, majetku alebo tovaru vrátane obchodných transakcií zahŕňajúcich vstup do Únie alebo výstup z nej, akými sú napríklad predaj, nadobudnutie alebo výmena predmetov kultúrnej hodnoty s archeologickým, umeleckým, historickým alebo vedeckým významom, ktoré boli protiprávne vyvezené z oblasti, ktorá bola v čase vývozu pod kontrolou teroristickej skupiny, alebo prostredníctvom osôb, ktoré v týchto činnostiach pôsobia ako sprostredkovatelia, a to ako napomáhanie terorizmu a navádzanie naň alebo ako financovanie terorizmu, ak sa vykonáva s vedomím, že tieto operácie alebo výnosy z nich sa majú úplne alebo sčasti použiť na účely terorizmu alebo v prospech teroristických skupín. Na účinný boj proti nedovolenému obchodovaniu s predmetmi kultúrnej hodnoty ako zdroju príjmov pre teroristické skupiny môžu byť potrebné ďalšie opatrenia.
- (16) Trestný by mal byť pokus o cestovanie na účely terorizmu, o poskytnutie výcviku na terorizmus a o uskutočnenie náboru na terorizmus.
- (17) Pokiaľ ide o trestné činy uvedené v tejto smernici, úmysel sa musí vzťahovať na všetky prvky, ktoré tvoria tieto trestné činy. Úmyselný charakter konania alebo nekonania možno vyvodiť z objektívnych skutkových okolností.
- (18) Mali by sa stanoviť tresty a sankcie pre fyzické a právnické osoby, ktoré sú zodpovedné za tieto trestné činy, pričom by tieto tresty a sankcie mali zodpovedať závažnosti týchto trestných činov.
- (19) Ak je nábor a výcvik na terorizmus zameraný na dieťa, členské štáty by mali zabezpečiť, aby sudcovia mohli túto okolnosť pri vynášaní rozsudku zohľadniť, hoci sudcovia by nemali byť povinní zvýšiť trest. Posúdenie tejto okolnosti spolu s inými skutočnosťami konkrétneho prípadu ostáva na sudcovi.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES a smernica Komisie 2006/70/ES (Ú. v. EÚ L 141, 5.6.2015, s. 73).

- (20) Mali by sa zaviesť kritériá právomoci, aby sa zabezpečilo, že trestné činy stanovené v tejto smernici možno účinne stíhať. Vzhľadom na možné dôsledky takéhoto správania na území Únie a úzke materiálne prepojenie medzi trestnými činmi poskytovania a absolvovania výcviku na terorizmus je vhodné najmä stanoviť právomoc pre trestné činy spáchané poskytovateľmi výcviku na terorizmus bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť.
- (21) Aby sa zabezpečil úspech vyšetrovania a stíhania trestných činov terorizmu, trestných činov súvisiacich s teroristickou skupinou alebo trestných činov súvisiacich s teroristickými činnosťami, by tí, ktorí sú zodpovední za vyšetrovanie alebo stíhanie takýchto trestných činov, mali mať možnosť využívať účinné nástroje vyšetrovania, ako napríklad tie, ktoré sa využívajú v boji proti organizovanej trestnej činnosti alebo iným závažným trestným činom. Využívanie takýchto nástrojov by v súlade s vnútroštátnym právom malo byť cieľené a mali by sa pri ňom zohľadňovať zásada proporcionality a povaha a závažnosť vyšetrovaného trestného činu, a malo by dodržiavať právo na ochranu osobných údajov. Medzi takéto nástroje by v prípade potreby mali patriť napríklad prehliadka všetkých vecí v osobnom vlastníctve, odpočúvanie komunikácie, utajené sledovanie vrátane elektronického sledovania, vyhotovovanie zvukových záznamov osôb v súkromných alebo verejných vozidlách a priestoroch a obrazových záznamov osôb vo verejných vozidlách a priestoroch a ich archivácia a finančné vyšetrovanie.
- (22) Účinným prostriedkom boja proti terorizmu na internete je odstrániť online obsah, ktorý predstavuje verejné podnecovanie k páchaniu trestných činov terorizmu, pri jeho zdroji. Členské štáty by sa mali čo najviac usilovať o spoluprácu s tretími krajinami v snahe zabezpečiť odstránenie online obsahu, ktorý predstavuje verejné podnecovanie k páchaniu trestných činov terorizmu, zo serverov na ich území. Ak však odstránenie takéhoto obsahu pri jeho zdroji nie je možné, môžu sa zaviesť mechanizmy, ktoré zablokujú prístup k takémuto obsahu z územia Únie. Opatrenia, ktoré členské štáty prijímú v súlade s touto smernicou s cieľom odstrániť online obsah, ktorý predstavuje verejné podnecovanie k páchaniu trestných činov terorizmu, alebo, ak to nie je uskutočniteľné, s cieľom zablokovať prístup k takémuto obsahu, by mohli vychádzať z rôznych druhov verejných aktov, či už legislatívnych alebo nelegislatívnych aktov alebo súdnych rozhodnutí. V tejto súvislosti touto smernicou nie sú dotknuté dobrovoľné opatrenia, ktoré prijme internetový priemysel s cieľom zabrániť zneužívaniu služieb, ktoré poskytuje, ani akákoľvek podpora členských štátov takýmto opatreniam, ako sú napríklad odhaľovanie a nahlasovanie teroristického obsahu. Bez ohľadu na to, aký základ sa zvolí pre opatrenia alebo metódy, členské štáty by mali zaručiť, že tento základ poskytne dostatočnú mieru právnej istoty a predvídateľnosti pre používateľov a poskytovateľov služieb, ako aj možnosť súdnej nápravy v súlade s vnútroštátnym právom. Všetky takéto opatrenia musia zohľadňovať práva koncových používateľov a byť v súlade s existujúcimi právnymi a súdnymi postupmi, ako aj s Chartou základných práv Európskej únie (Charta).
- (23) Odstránením online obsahu, ktorý predstavuje verejné podnecovanie k páchaniu trestných činov terorizmu, alebo ak to nie je uskutočniteľné, zablokovaním prístupu k takémuto obsahu v súlade s touto smernicou by nemali byť dotknuté pravidlá stanovené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES⁽¹⁾. Konkrétne by sa poskytovateľom služieb nemala ukladať všeobecná povinnosť monitorovať informácie, ktoré prenášajú alebo ktoré uložili, ani aktívne zisťovať skutočnosti alebo okolnosti, ktoré by naznačovali, že ide o nezákonnú činnosť. Okrem toho by poskytovatelia hostingových služieb nemali byť uznaní za zodpovedných, ak nevedia o nezákonnej činnosti alebo informáciách a nie sú si vedomí skutočností alebo okolností, z ktorých by bolo zrejmé, že ide o nezákonnú činnosť alebo informácie.
- (24) Pre účinný boj proti terorizmu má zásadný význam efektívna výmena informácií, ktoré príslušné orgány zamerané na predchádzanie, odhaľovanie, vyšetrovanie alebo stíhanie trestných činov terorizmu považujú za relevantné, medzi príslušnými orgánmi a agentúrami Únie. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby sa informácie vymieňali účinne a načas, v súlade s vnútroštátnym právom a existujúcim právnym rámcom Únie, ako napríklad rozhodnutím 2005/671/SVV, rozhodnutím Rady 2007/533/SVV⁽²⁾ a smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/681⁽³⁾. Pri zvažovaní výmeny relevantných informácií by príslušné vnútroštátne orgány mali zohľadniť závažnosť hrozby, ktorú predstavujú trestné činy terorizmu.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (smernica o elektronickom obchode) (Ú. v. ES L 178, 17.7.2000, s. 1).

⁽²⁾ Rozhodnutie Rady 2007/533/SVV z 12. júna 2007 o zriadení, prevádzke a využívaní Schengenského informačného systému druhej generácie (SIS II) (Ú. v. EÚ L 205, 7.8.2007, s. 63).

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/681 z 27. apríla 2016 o využívaní údajov zo záznamov o cestujúcich (PNR) na účely prevencie, odhaľovania, vyšetrovania a stíhania teroristických trestných činov a závažnej trestnej činnosti (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 132).

- (25) S cieľom posilniť existujúci rámec pre výmenu informácií na účely boja proti terorizmu, ako sa stanovuje v rozhodnutí 2005/671/SVV, by členské štáty mali zabezpečiť, že relevantné informácie, ktoré získali ich príslušné orgány v rámci trestného konania, napríklad orgány presadzovania práva, prokurátori alebo vyšetrojúci sudcovia, sa sprístupnia pre zodpovedajúce príslušné orgány iného členského štátu, pre ktoré by, podľa ich zváženia, mohli byť tieto informácie relevantné. Súčasťou takýchto relevantných informácií by v prípade potreby mali byť prinajmenej tie informácie, ktoré sa odovzdávajú Europolu alebo Eurojustu v súlade s rozhodnutím 2005/671/SVV. Na toto sa vzťahujú pravidlá Únie týkajúce sa ochrany údajov stanovené v smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 ⁽¹⁾ a nie sú tým dotknuté pravidlá Únie pre spoluprácu medzi príslušnými vnútroštátnymi orgánmi v rámci trestného konania, ktoré stanovuje napríklad smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/41/EÚ ⁽²⁾ alebo rámcové rozhodnutie 2006/960/SVV.
- (26) Relevantné informácie získané príslušnými orgánmi členských štátov v rámci trestného konania v súvislosti s trestnými činmi terorizmu by sa mali vymieňať. Pojem „trestné konanie“ sa chápe tak, že zahŕňa všetky štádiá konania, a to od okamihu, keď je osoba podozrivá alebo obvinená zo spáchania trestného činu až po nadobudnutie právoplatnosti konečného rozhodnutia o tom, či táto osoba predmetný trestný čin spáchala.
- (27) Členské štáty by mali prijať opatrenia na ochranu, podporu a pomoc reagujúce na osobitné potreby obetí terorizmu v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ ⁽³⁾ a tiež v zmysle ďalších ustanovení v tejto smernici. Pojem „obeť terorizmu“ je vymedzený v článku 2 smernice 2012/29/EÚ, a to ako fyzická osoba, ktorej bola v priamom dôsledku trestného činu terorizmu spôsobená ujma vrátane fyzickej, mentálnej alebo emocionálnej ujmy alebo majetkovej škody, alebo rodinný príslušník osoby, ktorá v priamom dôsledku trestného činu terorizmu zomrela, a ktorej bola v dôsledku smrti danej osoby spôsobená ujma. Rodinní príslušníci obetí terorizmu, ktoré prežili, ako sú vymedzené v uvedenom článku, majú prístup k službám na podporu obetí a ochranným opatreniam v súlade s uvedenou smernicou.
- (28) Pomoc poskytovaná v súvislosti so žiadosťami obetí o odškodnenie dopĺňa pomoc, ktorú obeť terorizmu dostávajú od asistenčných orgánov v súlade so smernicou Rady 2004/80/ES ⁽⁴⁾, a táto pomoc ňou nie je dotknutá. Týmto nie sú dotknuté vnútroštátne pravidlá týkajúce sa právneho zastupovania, pokiaľ ide o nárok na odškodnenie, a to aj prostredníctvom opatrení zameraných na právnu pomoc, ani žiadne iné relevantné vnútroštátne pravidlá týkajúce sa odškodnenia.
- (29) Členské štáty by mali zabezpečiť komplexné riešenie osobitných potrieb obetí terorizmu bezprostredne po teroristickom útoku a tak dlho, ako to bude potrebné, a to v rámci vnútroštátnej infraštruktúry pre reakcie na núdzové situácie. Členské štáty môžu na tento účel zriadiť centrálnu webovú stránku so všetkými relevantnými informáciami, ktoré sa bude aktualizovať, ako aj centrum pre núdzovú podporu, ktoré poskytne psychologickú prvú pomoc a emocionálnu podporu obetiam a ich rodinným príslušníkom. Iniciatívy členských štátov v tomto smere by sa mali podporiť plným využívaním dostupných mechanizmov spoločnej pomoci a zdrojov na úrovni Únie. Podporné služby by mali zohľadňovať skutočnosť, že osobitné potreby obetí terorizmu sa môžu časom vyvíjať. Členské štáty by mali v tejto súvislosti zabezpečiť, aby podporné služby najprv riešili aspoň emocionálne a psychologické potreby najzraniteľnejších obetí terorizmu a aby informovali všetky obeť terorizmu o tom, že je dostupná ďalšia emocionálna a psychologická podpora vrátane posttraumatickej podpory a poradenstva.
- (30) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby všetky obeť terorizmu mali prístup k informáciám o právach obetí, dostupných podporných službách a systémoch odškodňovania v tom členskom štáte, kde bol trestný čin terorizmu spáchaný. Dotknuté členské štáty by mali prijať vhodné opatrenia na uľahčenie vzájomnej spolupráce s cieľom zabezpečiť, aby tie obeť terorizmu, ktoré majú pobyt v inom členskom štáte, než je štát, v ktorom bol trestný čin terorizmu spáchaný, mali reálny prístup k takýmto informáciám. Členské štáty by tiež mali zabezpečiť, aby obeť terorizmu mali prístup k dlhodobým podporným službám v členskom štáte svojho pobytu aj v prípade, že trestný čin terorizmu bol spáchaný v inom členskom štáte.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií a o voľnom pohybe takýchto údajov a o zrušení rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 89).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/41/EÚ z 3. apríla 2014 o európskom vyšetrovacom príkaze v trestných veciach (Ú. v. EÚ L 130, 1.5.2014, s. 1).

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ z 25. októbra 2012, ktorou sa stanovujú minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov a ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV (Ú. v. EÚ L 315, 14.11.2012, s. 57).

⁽⁴⁾ Smernica Rady 2004/80/ES z 29. apríla 2004 o odškodňovaní obetí trestných činov (Ú. v. EÚ L 261, 6.8.2004, s. 15).

- (31) V revidovanej Stratégii EÚ na boj proti radikalizácii a náboru teroristov z roku 2014 a v záveroch Rady Európskej únie a členských štátov zasadajúcich v Rade o posilnení trestnoprávnej reakcie na radikalizáciu vedúcu k terorizmu a násilnému extrémizmu z roku 2015 sa zohľadňuje skutočnosť, že predchádzanie radikalizácii a náboru na terorizmus vrátane radikalizácie online si vyžaduje dlhodobý, proaktívny a komplexný prístup. V rámci takéhoto prístupu by sa mali kombinovať opatrenia z oblasti trestného súdництва s politikami v oblastiach vzdelávania, sociálneho začleňovania a integrácie, ako aj s poskytovaním účinných programov zameraných na deradikalizáciu alebo ukončenie činnosti, ako aj na výstup alebo rehabilitáciu, a to aj vo väzenskom a probačnom kontexte. Členské štáty by si mali vymieňať informácie o osvedčených postupoch, účinných opatreniach a projektoch v tejto oblasti, najmä pokiaľ ide o zahraničných teroristických bojovníkov, ako aj navrátilcov, v prípade potreby aj v spolupráci s Komisiou a príslušnými agentúrami a orgánmi Únie.
- (32) Členské štáty by mali pokračovať vo svojom úsilí o predchádzanie radikalizácii, ktorá vedie k terorizmu, a boj proti nej, prostredníctvom koordinácie, výmeny informácií a skúseností týkajúcich sa vnútroštátnych politík zameraných na toto predchádzanie a prostredníctvom vykonávania alebo podľa potreby, aktualizácie vnútroštátnych politík zameraných na predchádzanie, zohľadňujúc pri tom svoje potreby, ciele a spôsobilosti a nadväzujúc na svoje skúsenosti. V prípade potreby by Komisia mala poskytovať celoštátnym, regionálnym a miestnym orgánom podporu pri vytváraní politík zameraných na predchádzanie radikalizácii.
- (33) Členské štáty by mali na základe relevantných potrieb a osobitných okolností v každom členskom štáte poskytovať podporu pracovníkom vrátane partnerov z občianskej spoločnosti, ktorí prichádzajú do kontaktu s osobami náchylnými na radikalizáciu. Takáto podpora môže zahŕňať najmä odbornú prípravu a opatrenia zamerané na zvyšovanie informovanosti s cieľom pomôcť im identifikovať a reagovať na príznaky radikalizácie. V prípade potreby by sa takéto opatrenia mali prijímať v spolupráci so súkromnými spoločnosťami, relevantnými organizáciami občianskej spoločnosti, miestnymi spoločenstvami a inými zainteresovanými stranami.
- (34) Keďže ciele tejto smernice nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu potreby harmonizovaných pravidiel v rámci celej Únie ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii (Zmluva o EÚ). V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.
- (35) V tejto smernici sú dodržané zásady uznané v článku 2 Zmluvy o EÚ, základné práva a slobody a zásady uznané najmä v Charte vrátane zásad stanovených v jej hlavách II, III, V a VI, ktoré zahŕňajú okrem iného právo na slobodu a bezpečnosť, slobodu prejavu a právo na informácie, slobodu združovania, slobodu myslenia, svedomia a náboženského vyznania, všeobecný zákaz diskriminácie najmä z dôvodu rasy, farby pleti, etnického alebo sociálneho pôvodu, genetických vlastností, jazyka, náboženstva alebo viery, politického alebo iného zmysľania, právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života a právo na ochranu osobných údajov, zásady zákonnosti a proporcionality trestných činov a trestov, ktoré zahŕňajú aj požiadavku presnosti, jasnosti a predvídateľnosti v trestnom práve, prezumpciu nevinoty, ako aj slobodu pohybu stanovenú v článku 21 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) a v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES⁽¹⁾. Táto smernica sa musí vykonávať v súlade s uvedenými právami a zásadami, zohľadňujúc tiež Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach a ďalšie záväzky týkajúce sa ľudských práv vyplývajúce z medzinárodného práva.
- (36) Touto smernicou nie sú dotknuté povinnosti členských štátov podľa práva Únie, pokiaľ ide o procesné práva podozrivých alebo obvinených osôb v trestnom konaní.
- (37) Táto smernica by nemala mať za následok zmenu práv, záväzkov a povinností členských štátov vyplývajúcich z medzinárodného práva vrátane medzinárodného humanitárneho práva. Táto smernica sa nevzťahuje na činnosť ozbrojených síl počas ozbrojených konfliktov, ktoré sa riadia medzinárodným humanitárnym právom, ako sú uvedené pojmy vymedzené v tom práve, a ani na činnosť vojenských síl štátu pri výkone ich oficiálnych funkcií, pokiaľ sa riadia inými pravidlami medzinárodného práva.
- (38) Poskytovanie humanitárnej pomoci nestrannými humanitárnymi organizáciami, ktoré sú uznané podľa medzinárodného práva vrátane medzinárodného humanitárneho práva, nepatrí do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, a to so zreteľom na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie.

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Ú. v. EÚ L 158, 30.4.2004, s. 77).

- (39) Zavedenie trestnoprávných opatrení prijatých podľa tejto smernice by malo byť úmerné povahe a okolnostiam trestného činu s ohľadom na sledované legitímne ciele a ich potrebu v demokratickej spoločnosti a mali by sa vylúčiť všetky formy svojoľného konania, rasizmu alebo diskriminácie.
- (40) Žiadne ustanovenie tejto smernice by sa nemalo vykladať tak, že jeho cieľom je zredukovať alebo obmedziť šírenie informácií na vedecké, akademické alebo informačné účely. Do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, a najmä vymedzenia verejného podnecovania k páchaniu trestných činov terorizmu nepatrí vyjadrovanie radikálnych, polemických alebo kontroverzných názorov na citlivé politické otázky v rámci verejnej diskusie.
- (41) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, a bez toho, aby bol dotknutý článok 4 uvedeného protokolu, sa tieto členské štáty nezúčastňujú na prijatí tejto smernice a nie sú ňou viazané ani nepodliehajú jej uplatňovaniu.
- (42) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tejto smernice, nie je ňou viazané ani nepodlieha jej uplatňovaniu.
- (43) Touto smernicou by sa preto malo nahradiť rámcové rozhodnutie 2002/475/SVV vo vzťahu k členským štátom, ktoré sú viazané touto smernicou, a zmeniť rozhodnutie 2005/671/SVV,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

HLAVA I

PREDMET ÚPRAVY A VYMEDZENIE POJMOV

Článok 1

Predmet úpravy

V tejto smernici sa stanovujú minimálne pravidlá týkajúce sa vymedzenia trestných činov a sankcií v oblasti trestných činov terorizmu, trestných činov súvisiacich s teroristickou skupinou a trestných činov súvisiacich s teroristickými činnosťami, ako aj opatrenia na ochranu a podporu obetí terorizmu a pomoc týmto obetiam.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „majetok“ je majetok každého druhu, či už hmotný alebo nehmotný, hnuťelný alebo nehnuteľný, získaný akýmkoľvek spôsobom, a právne dokumenty alebo listiny v akejkoľvek forme vrátane elektronickej alebo digitálnej, ktoré dokazujú vlastnícke právo k takémuto majetku alebo podiel na ňom, okrem iného vrátane bankových úverov, cestovných šekov, bankových šekov, peňažných poukážok, akcií, cenných papierov, obligácií, zmeniek a akreditívov;
2. „právnická osoba“ je každý subjekt, ktorý má právnu subjektivitu podľa uplatniteľného práva, s výnimkou štátov alebo orgánov verejnej moci pri výkone štátnej moci a verejných medzinárodných organizácií;
3. „teroristická skupina“ je štruktúrovaná skupina viac ako dvoch osôb, ktorá existuje počas určitého obdobia a koná koordinovane s cieľom páchať trestné činy terorizmu; „štruktúrovaná skupina“ je skupina, ktorá nebola vytvorená náhodne na okamžité spáchanie trestného činu a ktorá nemusí mať formálne vymedzené úlohy svojich členov, stálu členskú základňu ani rozvinutú štruktúru.

HLAVA II

TRESTNÉ ČINY TERORIZMU A TRESTNÉ ČINY SÚVISIACE S TERORISTICKOU SKUPINOU

Článok 3

Trestné činy terorizmu

1. Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby nasledujúce úmyselné činy, ktoré sú vymedzené ako trestné činy podľa vnútroštátneho práva a ktoré vzhľadom na svoju povahu alebo kontext môžu vážne poškodiť krajinu alebo medzinárodnú organizáciu, boli vymedzené ako trestné činy terorizmu, ak boli spáchané s jedným z cieľov vymenovaných v odseku 2:

- a) útoky na život osoby, ktoré môžu spôsobiť smrť;
- b) útoky na fyzickú integritu osoby;
- c) únos alebo branie rukojemníka;
- d) spôsobenie rozsiahleho poškodenia štátneho alebo verejného zariadenia, dopravného systému, zariadenia infraštruktúry vrátane informačného systému, pevnej plošiny umiestnenej na podmorskej plytčine, verejného miesta alebo súkromného majetku, ktoré môže ohroziť ľudský život alebo mať za následok vážnu hospodársku stratu;
- e) ovládnutie lietadiel, lodí alebo iných prostriedkov verejnej alebo nákladnej dopravy;
- f) výroba, držanie, získanie, preprava, dodávka alebo použitie výbušnín alebo zbraní, vrátane chemických, biologických, rádiologických alebo jadrových zbraní, ako aj výskum a vývoj chemických, biologických, rádiologických alebo jadrových zbraní;
- g) uvoľnenie nebezpečných látok alebo spôsobenie požiaru, záplav alebo výbuchov, ktorých následkom je ohrozenie ľudského života;
- h) zasahovanie do dodávky vody, energie alebo iných základných prírodných zdrojov alebo ich prerušenie, ktorých následkom je ohrozenie ľudského života;
- i) protiprávny zásah do systému uvedený v článku 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/40/EÚ⁽¹⁾ v prípadoch, keď sa uplatňuje článok 9 ods. 3 alebo článok 9 ods. 4 písm. b) alebo c) uvedenej smernice, a protiprávny zásah do údajov uvedený v článku 5 uvedenej smernice v prípadoch, keď sa uplatňuje článok 9 odsek 4 písm. c) uvedenej smernice;
- j) vyhrážanie sa spáchaním niektorého z činov uvedených v písmenách a) až i).

2. Ciele uvedené v odseku 1 sú:

- a) vážne zastrašiť obyvateľstvo;
- b) neoprávnene donútiť vládu alebo medzinárodnú organizáciu k určitému konaniu alebo zdržaniu sa konania;
- c) vážne destabilizovať alebo zničiť základné politické, ústavné, hospodárske alebo sociálne zriadenie krajiny alebo medzinárodnej organizácie.

Článok 4

Trestné činy súvisiace s teroristickou skupinou

Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby nasledujúce činy boli trestné, ak boli spáchané úmyselne:

- a) riadenie teroristickej skupiny;
- b) účasť na činnostiach teroristickej skupiny vrátane poskytovania informácií alebo materiálnych zdrojov alebo akéhokoľvek financovania jej činností s vedomím, že táto účasť prispeje k trestnej činnosti tejto teroristickej skupiny.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/40/EÚ z 12. augusta 2013 o útokoch na informačné systémy, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2005/222/SVV (Ú. v. EÚ L 218, 14.8.2013, s. 8).

HLAVA III

TRESTNÉ ČINY SÚVISIACE S TERORISTICKÝMI ČINNOSŤAMI

Článok 5

Verejné podnecovanie k páchaniu trestných činov terorizmu

Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby šírenie alebo akékoľvek iné sprístupnenie akýmkoľvek spôsobom, či online alebo offline, informácií verejnosti s úmyslom podnietiť spáchanie niektorého z trestných činov uvedených v článku 3 ods. 1 písm. a) až i), pokiaľ takéto konanie priamo alebo nepriamo obhajuje páchanie trestných činov terorizmu, napríklad ich glorifikáciou, a spôsobuje tým riziko, že môže byť spáchaný jeden alebo viac takých trestných činov, bolo trestné, ak je takéto konanie úmyselné.

Článok 6

Nábor na terorizmus

Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby navádzanie inej osoby, aby spáchala jeden z trestných činov uvedených v článku 3 ods. 1 písm. a) až i) alebo v článku 4 alebo aby prispela k spáchaniu takéhoto trestného činu, bolo trestné, ak je takéto konanie úmyselné.

Článok 7

Poskytovanie výcviku na terorizmus

Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby poskytnutie návodu na výrobu alebo použitie výbušnín, strelných zbraní alebo iných zbraní, alebo škodlivých alebo nebezpečných látok, alebo iných osobitných metód alebo techník na účely spáchania niektorého z trestných činov uvedených v článku 3 ods. 1 písm. a) až i) alebo prispenia k ich spáchaniu s vedomím, že poskytnuté zručnosti sa majú použiť na tieto účely, bolo trestné, ak je takéto konanie úmyselné.

Článok 8

Absolvovanie výcviku na terorizmus

Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby prijatie návodu na výrobu alebo použitie výbušnín, strelných zbraní alebo iných zbraní, alebo škodlivých alebo nebezpečných látok, alebo iných osobitných metód alebo techník na účely spáchania niektorého z trestných činov uvedených v článku 3 ods. 1 písm. a) až i) alebo prispenia k nim bolo trestné, ak je takéto konanie úmyselné.

Článok 9

Cestovanie na účely terorizmu

1. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby cestovanie do inej krajiny, ako je tento členský štát, na účely spáchania trestného činu terorizmu uvedeného v článku 3 alebo prispenia k jeho spáchaniu, účasti na činnostiach teroristickej skupiny s vedomím, že takáto účasť prispeje k trestnej činnosti takejto skupiny, ako sa uvádza v článku 4, alebo poskytovania alebo absolvovania výcviku na terorizmus uvedeného v článkoch 7 a 8 bolo trestné, ak je takéto konanie úmyselné.

2. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby boli nasledujúce konania trestné, ak boli úmyselné:

a) cestovanie do tohto členského štátu na účely spáchania trestného činu terorizmu uvedeného v článku 3 alebo prispenia k jeho spáchaniu, účasti na činnostiach teroristickej skupiny s vedomím, že takáto účasť prispeje k trestnej činnosti takejto skupiny, ako sa uvádza v článku 4, alebo poskytovania alebo absolvovania výcviku na terorizmus uvedeného v článkoch 7 a 8, alebo

b) príprava zo strany osoby vstupujúcej do tohto členského štátu s úmyslom spáchať trestný čin terorizmu uvedený v článku 3, alebo prispieť k jeho spáchaniu.

Článok 10

Organizovanie alebo iné uľahčovanie cestovania na účely terorizmu

Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby akékoľvek konanie s cieľom zorganizovať alebo uľahčiť akejkoľvek osobe cestovanie na účely terorizmu uvedené v článku 9 ods. 1 a článku 9 ods. 2 písm. a) s vedomím, že takto poskytnutá pomoc je určená na tieto účely, bolo trestné, ak je takéto konanie úmyselné.

Článok 11

Financovanie terorizmu

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby poskytovanie alebo zhromažďovanie majetku akýmkoľvek spôsobom, či už priamo alebo nepriamo, s úmyslom, že sa použije, alebo s vedomím, že sa má použiť úplne alebo sčasti na spáchanie ktoréhokoľvek z trestných činov uvedených v článkoch 3 až 10 alebo prispeje k ich spáchaniu, bolo trestné, ak je takéto konanie úmyselné.

2. Ak sa financovanie terorizmu uvedené v odseku 1 tohto článku týka ktoréhokoľvek z trestných činov stanovených v článkoch 3, 4 a 9, nie je potrebné, aby sa majetok skutočne použil, či už úplne alebo čiastočne, na spáchanie ktoréhokoľvek z týchto trestných činov alebo prispel k ich spáchaniu, a nie je ani potrebné, aby páchateľ vedel, na ktorý konkrétny trestný čin alebo konkrétne trestné činy sa majetok má použiť.

Článok 12

Iné trestné činy súvisiace s teroristickými činnosťami

Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby medzi trestné činy súvisiace s teroristickými činnosťami patrilo toto úmyselné konanie:

- a) krádež s priťažujúcimi okolnosťami s cieľom spáchať niektorý z trestných činov uvedených v článku 3;
- b) vydieranie s cieľom spáchať niektorý z trestných činov uvedených v článku 3;
- c) vystavenie alebo použitie falošných administratívnych dokumentov s cieľom spáchať niektorý z trestných činov uvedených v článku 3 ods. 1 písm. a) až i), v článku 4 písm. b) a v článku 9.

HLAVA IV

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA TÝKAJÚCE SA TRESTNÝCH ČINOV TERORIZMU, TRESTNÝCH ČINOV SÚVISIACICH S TERORISTICKOU SKUPINOU A TRESTNÝCH ČINOV SÚVISIACICH S TERORISTICKÝMI ČINNOSŤAMI

Článok 13

Vzťah k trestným činom terorizmu

Na to, aby bol trestný čin uvedený v článku 4 alebo v hlave III trestný, nie je potrebné, aby bol trestný čin terorizmu skutočne spáchaný, a pokiaľ ide o trestné činy uvedené v článkoch 5 až 10 a článku 12, nie je ani potrebné, aby sa preukázalo spojenie s iným konkrétnym trestným činom uvedeným v tejto smernici.

Článok 14

Napomáhanie a navádzanie, podnecovanie a pokus

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby bolo napomáhanie trestným činom uvedeným v článkoch 3 až 8, 11 a 12 a navádzanie na ne trestné.

2. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby bolo podnecovanie na trestné činy uvedené v článkoch 3 až 12 trestné.

3. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby bol pokus o spáchanie trestného činu uvedeného v článkoch 3, 6, 7, článku 9 ods. 1, článku 9 ods. 2 písm. a) a v článkoch 11 a 12, s výnimkou držby uvedenej v článku 3 ods. 1 písm. f) a trestného činu uvedeného v článku 3 ods. 1 písm. j) trestný.

Článok 15

Tresty pre fyzické osoby

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa trestné činy uvedené v článkoch 3 až 12 a článku 14 trestali uložením účinných, primeraných a odrádzajúcich trestov, ktoré môžu zahŕňať odovzdanie alebo vydanie.
2. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa trestné činy terorizmu uvedené v článku 3 a trestné činy uvedené v článku 14, pokiaľ súvisia s trestnými činmi terorizmu, trestali trestami odňatia slobody s vyššou trestnou sadzbou, než sú tresty, ktoré možno podľa vnútroštátneho práva uložiť za tieto trestné činy v prípade neexistencie osobitného úmyslu vyžadovaného podľa článku 3, s výnimkou prípadov, keď už ide o tresty s najvyššou možnou trestnou sadzbou podľa vnútroštátneho práva.
3. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa trestné činy uvedené v článku 4 trestali trestami odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej 15 rokov za trestný čin uvedený v článku 4 písm. a) a najmenej osem rokov za trestné činy uvedené v článku 4 písm. b). Ak trestný čin terorizmu uvedený v článku 3 ods. 1 písm. j) spácha osoba, ktorá riadi teroristickú skupinu podľa článku 4 písm. a), horná hranica trestnej sadzby musí byť najmenej osem rokov.
4. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby v prípade, že trestný čin uvedený v článku 6 alebo 7 je namierený proti dieťaťu, sa táto skutočnosť mohla v súlade s vnútroštátnym právom zohľadniť pri ukladaní trestu.

Článok 16

Poľahčujúce okolnosti

Členské štáty môžu prijať potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa tresty uvedené v článku 15 mohli znížiť, ak páchatel:

- a) upustil od teroristickej činnosti a
- b) poskytne správnym alebo justičným orgánom informácie, ktoré by inak nemohli získať, a tým im pomôže:
 - i) predísť následkom trestného činu alebo ich zmierniť;
 - ii) identifikovať alebo postaviť pred súd ostatných páchatel'ov;
 - iii) získať dôkazy alebo
 - iv) zabrániť ďalším trestným činom uvedeným v článkoch 3 až 12 a v článku 14.

Článok 17

Zodpovednosť právnických osôb

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby právnické osoby mohli byť uznané za zodpovedné za ktorýkoľvek z trestných činov uvedených v článkoch 3 až 12 a v článku 14, ktoré v ich prospech spáchala akákoľvek osoba konajúca buď samostatne, alebo ako člen orgánu tejto právnickej osoby, a ktorá má vedúce postavenie v rámci tejto právnickej osoby, na základe niektorého z týchto oprávnení:
 - a) oprávnenia zastupovať právnickú osobu;
 - b) oprávnenia prijímať rozhodnutia v mene právnickej osoby;
 - c) oprávnenia vykonávať kontrolu v rámci právnickej osoby.
2. Členské štáty takisto prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby právnické osoby mohli byť uznané za zodpovedné, ak nedostatočný dohľad alebo kontrola zo strany osoby uvedenej v odseku 1 tohto článku umožnili spáchanie niektorého z trestných činov uvedených v článkoch 3 až 12 a v článku 14 v prospech tejto právnickej osoby osobou, ktorá jej je podriadená.
3. Zodpovednosť právnických osôb podľa odsekov 1 a 2 tohto článku nevyklučuje trestné konanie voči fyzickým osobám, ktoré sú páchatelmi, podnecovateľmi alebo účastníkmi niektorého z trestných činov uvedených v článkoch 3 až 12 a v článku 14.

Článok 18

Sankcie pre právnické osoby

Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa právnickej osobe, ktorá je uznaná za zodpovednú podľa článku 17, mohli uložiť účinné, primerané a odrádzajúce sankcie, ktoré zahŕňajú peňažné sankcie trestnoprávnej alebo inej povahy a môžu zahŕňať aj iné sankcie, ako napríklad:

- a) vylúčenie z nároku na verejné dávky alebo pomoc;
- b) dočasný alebo trvalý zákaz výkonu podnikania;
- c) uloženie súdneho dohľadu;
- d) súdny príkaz na zrušenie právnickej osoby;
- e) dočasné alebo trvalé zatvorenie prevádzok, ktoré sa použili na spáchanie trestného činu.

Článok 19

Právomoc a stíhanie

1. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na určenie svojej právomoci vo vzťahu k trestným činom uvedeným v článkoch 3 až 12 a v článku 14, ak:

- a) bol trestný čin spáchaný úplne alebo sčasti na jeho území;
- b) bol trestný čin spáchaný na palube lode plviacej sa pod jeho vlajkou alebo na palube lietadla registrovaného v tomto štáte;
- c) je páchatel' jeho štátnym príslušníkom alebo má na jeho území pobyt;
- d) bol trestný čin spáchaný v prospech právnickej osoby so sídlom na jeho území;
- e) bol trestný čin spáchaný proti inštitúciám alebo osobám z príslušného členského štátu alebo proti inštitúcii, orgánu, úradu alebo agentúre Únie so sídlom v tomto členskom štáte.

Každý členský štát môže rozšíriť svoju právomoc, ak bol trestný čin spáchaný na území iného členského štátu.

2. Každý členský štát môže v prípadoch, keď nie je uplatniteľný odsek 1 tohto článku, rozšíriť svoju právomoc na poskytnutie výcviku na terorizmus, ako sa uvádza v článku 7, ak páchatel' poskytuje výcvik jeho štátnym príslušníkom alebo osobám s pobytom na jeho území. Členský štát o tejto skutočnosti informuje Komisiu.

3. Ak trestný čin patrí do právomoci viacerých členských štátov a ak ho ktorýkoľvek z dotknutých členských štátov môže oprávnené sťahovať na základe rovnakých skutočností, dotknuté členské štáty spolupracujú s cieľom určiť, ktorý z nich bude sťahovať páchatel'ov, aby sa tak konanie podľa možnosti sústredilo v jednom členskom štáte. Na tieto účely sa členské štáty môžu obrátiť na Eurojust s cieľom uľahčiť spoluprácu medzi svojimi justičnými orgánmi a koordináciu ich činností.

Zohľadnia sa tieto faktory:

- a) ide o členský štát, na ktorého území bol trestný čin spáchaný;
- b) ide o členský štát, ktorého je páchatel' štátnym príslušníkom alebo na ktorého území má pobyt;
- c) ide o členský štát, ktorý je krajinou pôvodu obetí;
- d) ide o členský štát, na ktorého území bol páchatel' vypátraný.

4. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby jeho právomoc zahŕňala aj trestné činy uvedené v článkoch 3 až 12 a v článku 14 v prípadoch, keď odmietne odovzdať alebo vydať osobu podozrivú zo spáchania takéhoto trestného činu alebo odsúdenú za takýto trestný čin inému členskému štátu alebo tretej krajine.
5. Každý členský štát zabezpečí, aby sa jeho právomoc vzťahovala aj na prípady, keď bol ktorýkoľvek z trestných činov uvedených v článkoch 4 a 14 spáchaný úplne alebo sčasti na jeho území, bez ohľadu na to, kde má teroristická skupina základňu alebo kde pácha trestnú činnosť.
6. Tento článok nevyklučuje výkon právomoci v trestných veciach daným členským štátom v súlade s jeho vnútroštátnym právom.

Článok 20

Nástroje vyšetrovania a konfiškácia

1. Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby osoby, útvary alebo orgány, ktoré sú zodpovedné za vyšetrovanie alebo stíhanie trestných činov uvedených v článkoch 3 až 12, mali k dispozícii účinné nástroje vyšetrovania, ako sú napríklad nástroje, ktoré sa používajú pri vyšetrovaní organizovanej trestnej činnosti alebo prípadov inej závažnej trestnej činnosti.
2. Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby ich príslušné orgány v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/42/EÚ⁽¹⁾ podľa potreby zaistili alebo konfiškovali príjmy pochádzajúce zo spáchania niektorého z trestných činov uvedených v tejto smernici, ako aj prostriedkov, ktoré boli použité alebo sa mali použiť pri spáchaní takýchto trestných činov alebo pri činnostiach prispievajúcich k spáchaniu takýchto trestných činov.

Článok 21

Opatrenia proti online obsahu zameranému na verejné podnecovanie

1. Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia na zabezpečenie okamžitého odstránenia online obsahu spravovaného na ich území, ktorý predstavuje verejné podnecovanie na spáchanie trestného činu terorizmu, ako sa uvádza v článku 5. Rovnako sa usilujú dosiahnuť odstránenie takéhoto obsahu, ktorý sa spravuje mimo ich územia.
2. Ak odstránenie obsahu uvedeného v odseku 1 nie je možné pri jeho zdroji, členské štáty môžu prijať opatrenia na blokovanie prístupu k takémuto obsahu, pokiaľ ide o používateľov internetu na ich území.
3. Opatrenia na odstránenie a blokovanie obsahu sa musia stanoviť transparentnými postupmi a musia poskytovať primerané záruky, ktorými sa zabezpečí predovšetkým to, aby uvedené opatrenia mali len nevyhnutný a primeraný rozsah a aby boli používatelia oboznámení s dôvodom týchto opatrení. Záruky týkajúce sa odstránenia alebo blokovania zahŕňajú aj možnosť súdnej nápravy.

Článok 22

Zmeny rozhodnutia 2005/671/SVV

Rozhodnutie 2005/671/SVV sa mení takto:

1. V článku 1 sa písmeno a) nahrádza takto:

„a) „trestné činy terorizmu“: trestné činy uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/541 (*)

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/541 z 15. marca 2017 o boji proti terorizmu, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2002/475/SVV a mení rozhodnutie Rady 2005/671/SVV (Ú. v. EÚ L 88, 31.3.2017, s. 6).“

2. Článok 2 sa mení takto:

a) odsek 6 sa nahrádza takto:

„6. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa relevantné informácie, ktoré získali jeho príslušné orgány v rámci trestného konania súvisiaceho s trestnými činmi terorizmu, čo najskôr sprístupnili príslušným orgánom iného členského štátu, v ktorom by sa tieto informácie mohli použiť na účely

(1) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/42/EÚ z 3. apríla 2014 o zaistení a konfiškácii prostriedkov a príjmov z trestnej činnosti v Európskej únii (Ú. v. EÚ L 127, 29.4.2014, s. 39).

predchádzania trestným činom terorizmu v danom členskom štáte, ako sa uvádzajú v smernici (EÚ) 2017/541, ich odhaľovania, vyšetrovania alebo trestného stíhania, a to buď na požiadanie alebo z vlastného podnetu a v súlade s vnútroštátnym právom a príslušnými medzinárodnými právnymi nástrojmi.“;

b) dopĺňajú sa tieto odseky:

„7. Odsek 6 sa neuplatňuje v prípadoch, v ktorých by výmena informácií ohrozila prebiehajúce vyšetrovania alebo bezpečnosť osôb, ani v prípadoch, kedy by jeho uplatňovanie bolo v rozpore so základnými bezpečnostnými záujmami dotknutého členského štátu.

8. Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby ich príslušné orgány po získaní informácií uvedených v odseku 6 v prípade potreby včas prijali opatrenia podľa ich vnútroštátneho práva.“.

Článok 23

Základné práva a slobody

1. Touto smernicou nie je dotknutá povinnosť rešpektovať základné práva a základné právne zásady zakotvené v článku 6 Zmluvy o EÚ.
2. Členské štáty môžu ustanoviť podmienky, ktoré si vyžadujú základné zásady týkajúce sa slobody tlače a iných médií a upravujúce práva a povinnosti tlače alebo iných médií a ktoré sú s takýmito zásadami v súlade, ako aj procesné záruky pre tlač alebo iné médiá, ak sa takéto podmienky týkajú určenia alebo obmedzenia zodpovednosti.

HLAVA V

USTANOVENIA O OCHRANE, PODPORE A PRÁVACH OBETÍ TERORIZMU

Článok 24

Pomoc a podpora obetiam terorizmu

1. Členské štáty zabezpečia, aby vyšetrovanie alebo stíhanie trestných činov, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, nezáviselo od oznámenia alebo obvinenia zo strany obete terorizmu alebo inej osoby, na ktorú mal takýto trestný čin dôsledky, aspoň v prípadoch, ak boli tieto činy spáchané na území daného členského štátu.
2. Členské štáty zabezpečia, aby existovali podporné služby, ktoré budú riešiť osobitné potreby obetí terorizmu v súlade so smernicou 2012/29/EÚ a ktoré budú mať obeť terorizmu k dispozícii bezprostredne po teroristickom útoku a tak dlho, ako to bude potrebné. Takéto služby sa poskytujú popri všeobecných službách na podporu obetí alebo ako ich integrovaná súčasť, pričom sa tieto všeobecné služby môžu obracať na už existujúce subjekty, ktoré poskytujú špecializovanú podporu.
3. Podporné služby musia byť schopné poskytnúť pomoc a podporu obetiam terorizmu v súlade s ich osobitnými potrebami. Služby musia byť dôverné, bezplatné a ľahko prístupné všetkým obetiam terorizmu. Zahŕňajú najmä:
 - a) emocionálnu a psychologickú podporu, napríklad posttraumatickú podporu a poradenstvo;
 - b) poskytovanie poradenstva a informácií o akýchkoľvek relevantných právnych, praktických alebo finančných záležitostiach vrátane uľahčenia uplatnenia práva obetí terorizmu na informácie, ako sa ustanovuje v článku 26;
 - c) pomoc so žiadosťami o odškodnenie pre obeť terorizmu, ktoré je k dispozícii podľa vnútroštátneho práva dotknutého členského štátu.
4. Členské štáty zabezpečia, aby boli k dispozícii mechanizmy alebo protokoly umožňujúce aktiváciu podporných služieb pre obeť terorizmu v rámci ich vnútroštátnej infraštruktúry pre reakciu na núdzové situácie. Takéto mechanizmy alebo protokoly ustanovia koordináciu príslušných orgánov, agentúr a úradov v záujme poskytnutia komplexnej reakcie na potreby obetí a ich rodinných príslušníkov bezprostredne po teroristickom útoku a tak dlho, ako to bude potrebné, vrátane náležitých prostriedkov na uľahčenie identifikácie obetí a ich rodinných príslušníkov a komunikáciu s nimi.

5. Členské štáty zabezpečia, aby bola obetiam terorizmu bezprostredne po teroristickom útoku a tak dlho, ako to bude potrebné, poskytovaná náležitá lekárska starostlivosť. Členské štáty si ponechávajú právo určiť spôsob poskytovania lekárskej starostlivosti pre obeť terorizmu v súlade s ich vnútroštátnymi systémami zdravotníctva.

6. Členské štáty zabezpečia, aby mali obeť terorizmu prístup k právnej pomoci v súlade s článkom 13 smernice 2012/29/EÚ, pokiaľ majú postavenie účastníka trestného konania. Členské štáty zabezpečia, aby sa v podmienkach a procesných pravidlách, na základe ktorých majú obeť terorizmu prístup k právnej pomoci podľa vnútroštátneho práva, riadne zohľadňovala závažnosť a okolnosti trestného činu.

7. Táto smernica sa uplatňuje spolu s opatreniami stanovenými v smernici 2012/29/EÚ bez toho, aby boli tieto opatrenia dotknuté.

Článok 25

Ochrana obetí terorizmu

Členské štáty zabezpečia, aby boli k dispozícii opatrenia na ochranu obetí terorizmu a ich rodinných príslušníkov v súlade so smernicou 2012/29/EÚ. Pri rozhodovaní o tom, či a v akom rozsahu by sa mali na ne vzťahovať ochranné opatrenia v priebehu trestného konania, musí sa osobitná pozornosť venovať riziku zastrašovania a pomsty a potrebe chrániť dôstojnosť a fyzickú integritu obetí terorizmu, a to aj počas výsluchov a svedeckých výpovedí.

Článok 26

Práva obetí terorizmu s pobytom v inom členskom štáte

1. Členské štáty zabezpečia, aby obeť terorizmu, ktoré majú pobyt v inom členskom štáte, než je štát, v ktorom bol spáchaný trestný čin terorizmu, mali prístup k informáciám o svojich právach, dostupných podporných službách a systémoch odškodnenia v členskom štáte, v ktorom bol spáchaný trestný čin terorizmu. Dotknuté členské štáty v tejto súvislosti prijímajú vhodné opatrenia na uľahčenie spolupráce medzi ich príslušnými orgánmi alebo subjektmi, ktoré poskytujú špecializovanú podporu, s cieľom zabezpečiť obetiam terorizmu reálny prístup k takýmto informáciám.

2. Členské štáty zabezpečia, aby všetky obeť terorizmu mali prístup k pomoci a podporným službám stanoveným v článku 24 ods. 3 písm. a) a b) na území členského štátu ich pobytu, aj keď bol teroristický čin spáchaný v inom členskom štáte.

HLAVA VI

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 27

Nahradenie rámcového rozhodnutia 2002/475/SVV

Rámcové rozhodnutie 2002/475/SVV sa vo vzťahu k členským štátom, ktoré sú viazané touto smernicou, nahrádza bez toho, aby boli dotknuté povinnosti týchto členských štátov, pokiaľ ide o lehoty na transpozíciu uvedeného rámcového rozhodnutia do vnútroštátneho práva.

Vo vzťahu k členským štátom, ktoré sú viazané touto smernicou, sa odkazy na rámcové rozhodnutie 2002/475/SVV považujú za odkazy na túto smernicu.

Článok 28

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 8. septembra 2018. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze a jeho znenie upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 29

Podávanie správ

1. Komisia do 8. marca 2020 predloží Európskemu parlamentu a Rade správu, v ktorej posúdi rozsah, v akom členské štáty prijali potrebné opatrenia na dosiahnutie súladu s touto smernicou.

2. Komisia do 8. septembra 2021 predloží Európskemu parlamentu a Rade správu, v ktorej posúdi pridanú hodnotu tejto smernice, pokiaľ ide o boj proti terorizmu. Táto správa sa bude venovať aj vplyvom tejto smernice na základné práva a slobody vrátane nediskriminácie, právny štát a úroveň ochrany a pomoci poskytovanej obetiam terorizmu. Komisia zohľadní informácie poskytnuté členskými štátmi podľa rozhodnutia 2005/671/SVV a všetky ďalšie relevantné informácie o výkone právomocí podľa právnych predpisov v oblasti boja proti terorizmu v súvislosti s transpozíciou a vykonávaním tejto smernice. Na základe tohto posúdenia Komisia v prípade potreby rozhodne o primeraných následných opatreniach.

Článok 30

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 31

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom v súlade so zmluvami.

V Štrasburgu 15. marca 2017

Za Európsky parlament

predseda

A. TAJANI

Za Radu

predseda

I. BORG

KORIGENDÁ

Korigendum k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 508/2014 z 15. mája 2014 o Európskom námornom a rybárskom fonde, ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (ES) č. 2328/2003, (ES) č. 861/2006, (ES) č. 1198/2006 a (ES) č. 791/2007 a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1255/2011

(Úradný vestník Európskej únie L 149 z 20. mája 2014)

1. Výraz „hodnotenie *ex ante*“ vo všetkých gramatických tvaroch sa v celom texte nahrádza výrazom „*ex ante* hodnotenie“ v príslušnom gramatickom tvare.
2. Výraz „hodnotenie *ex post*“ vo všetkých gramatických tvaroch sa v celom texte nahrádza výrazom „*ex post* hodnotenie“ v príslušnom gramatickom tvare.
3. Výraz „kondicionalita *ex ante*“ vo všetkých gramatických tvaroch sa v celom texte nahrádza výrazom „*ex ante* kondicionalita“ v príslušnom gramatickom tvare.
4. Na strane 17 v článku 13 ods. 2:

namiesto:

„2. Na udržateľný rozvoj rybolovu, akvakultúry a rybárskych oblastí, na marketing a na opatrenia súvisiace so spracovaním a na technickú pomoc z iniciatívy členských štátov podľa hlavy V kapitol I, II, III, IV a VII s výnimkou článku 67 sa prideli 4 340 800 000 EUR z rozpočtových prostriedkov uvedených v odseku 1.“

má byť:

„2. Na udržateľný rozvoj rybolovu, akvakultúry a rybárskych a akvakultúrnych oblastí, na marketing a na opatrenia súvisiace so spracovaním a na technickú pomoc z iniciatívy členských štátov podľa hlavy V kapitol I, II, III, IV a VII s výnimkou článku 67 sa prideli 4 340 800 000 EUR z rozpočtových prostriedkov uvedených v odseku 1.“

5. Na strane 21 v článku 22 ods. 2 písm. d):

namiesto:

„d) zmien uvedených v článku 20 ods. 3, ako aj prípadov ďalších zmien časti operačného programu uvedenej v článku 18 ods. 1 písm. n).“

má byť:

„d) zmien uvedených v článku 20 ods. 3, ako aj prípadov ďalších zmien časti operačného programu uvedenej v článku 18 ods. 1 písm. o).“

6. Na strane 22 v článku 26 ods. 1:

namiesto:

„1. S cieľom podnietiť inováciu v rybárstve sa z ENRF môžu podporovať projekty zamerané na ...“

má byť:

„1. S cieľom podnietiť inováciu v rybárstve sa z ENRF môžu podporovať operácie zamerané na ...“

7. Na strane 23 v článku 27 ods. 1 písm. a):

namiesto:

„a) štúdie uskutočniteľnosti a poradenské služby, v ktorých sa posúdi životaschopnosť projektov, ktoré sú potenciálne oprávnené na podporu podľa tejto kapitoly;“

má byť:

„a) štúdie uskutočniteľnosti a poradenské služby, v ktorých sa posúdi životaschopnosť operácií, ktoré sú potenciálne oprávnené na podporu podľa tejto kapitoly;“.

8. Na strane 28 v článku 40 ods. 1 písm. d):

namiesto:

„d) príprava, ktorá zahŕňa štúdie, vypracovanie, monitorovanie a aktualizáciu plánov ochrany a plánov hospodárenia pre činnosti súvisiace s rybárstvom, ktoré sa týkajú lokalít sústavy NATURA 2000 a osobitných chránených území uvedených v smernici 2008/56/ES a iných osobitných biotopov;“

má byť:

„d) príprava, ktorá zahŕňa štúdie, vypracovanie, monitorovanie a aktualizáciu plánov ochrany a plánov hospodárenia pre činnosti súvisiace s rybárstvom, ktoré sa týkajú lokalít sústavy NATURA 2000 a opatrení územnej ochrany uvedených v smernici 2008/56/ES a iných osobitných biotopov;“.

9. Na strane 31 v článku 44 ods. 2:

namiesto:

„2. Z ENRF sa môže poskytovať podpora mladým rybárom na investície súvisiace so začatím podnikania podľa článku 31 a za rovnakých podmienok, ako sú stanovené v uvedenom článku, okrem požiadavky stanovenej v odseku 2 písm. b) uvedeného článku.“

má byť:

„2. Z ENRF sa môže poskytovať podpora mladým rybárom na investície súvisiace so začatím podnikania podľa článku 31 a za rovnakých podmienok, ako sú stanovené v uvedenom článku, okrem požiadavky stanovenej v odseku 2 písm. b) a d) uvedeného článku.“.

10. Na strane 33 v článku 49 ods. 2 písm. b) a príslušnej poznámke pod čiarou:

namiesto:

„b) posudzovanie vplyvov na životné prostredie, ako sa uvádza v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2001/42/ES ⁽¹⁾ a smernici 92/43/EHS;

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/42/ES z 27. júna 2001 o posudzovaní účinkov určitých plánov a programov na životné prostredie (Ú. v. ES L 197, 21.7.2001, s. 30).“

má byť:

„b) posudzovanie vplyvov na životné prostredie, ako sa uvádza v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ ⁽¹⁾ a smernici 92/43/EHS;

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ z 13. decembra 2011 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (Ú. v. EÚ L 26, 28.1.2012, s. 1).“.

11. Na strane 36 v článku 56 ods. 1 písm. a) a príslušnej poznámke pod čiarou:

namiesto:

„a) náklady na kontrolu a eradikáciu chorôb v akvakultúre v súlade s rozhodnutím Rady 2009/470/ES ⁽¹⁾ vrátane prevádzkových nákladov potrebných na splnenie povinností stanovených v pláne eradikácie;

⁽¹⁾ Rozhodnutie Rady 2009/470/ES z 25. mája 2009 o výdavkoch na veterinárnom úseku (Ú. v. EÚ L 155, 18.6.2009, s. 30).“

má byť:

„a) náklady na kontrolu a eradikáciu chorôb v akvakultúre v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 652/2014 ⁽¹⁾ vrátane prevádzkových nákladov potrebných na splnenie povinností stanovených v pláne eradikácie;

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 652/2014 z 15. mája 2014, ktorým sa stanovuje hospodárenie s výdavkami týkajúcimi sa potravinového reťazca, zdravia a dobrých životných podmienok zvierat, ako aj zdravia rastlín a rastlinného rozmnožovacieho materiálu a ktorým sa menia smernice Rady 98/56/ES, 2000/29/ES a 2008/90/ES, nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002, (ES) č. 882/2004 a (ES) č. 396/2005, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/128/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 a zrušujú rozhodnutia Rady 66/399/EHS, 76/894/EHS a 2009/470/ES (Ú. v. EÚ L 189, 27.6.2014, s. 1).“

12. Na strane 38 v článku 61 ods. 4:

namiesto:

„4. Ak sa stratégia miestneho rozvoja vedená komunitou podporuje aj z iných fondov okrem ENRF, výberová komisia skupín FLAG pre projekty podporované z ENRF musí spĺňať aj požiadavky stanovené v odseku 3.“

má byť:

„4. Ak sa stratégia miestneho rozvoja vedená komunitou podporuje aj z iných fondov okrem ENRF, výberová komisia skupín FLAG pre operácie podporované z ENRF musí spĺňať aj požiadavky stanovené v odseku 3.“

13. Na strane 44 v článku 76 ods. 3 a 4:

namiesto:

„3. Opatrenia uvedené v odseku 2 písm. h) až l) sú oprávnené na podporu len vtedy, ak súvisia s kontrolnými činnosťami vykonávanými verejným orgánom.

4. V prípade opatrení uvedených v odseku 2 písm. d) a h) dotknuté členské štáty určia riadiace orgány zodpovedné za projekt.“

má byť:

„3. Operácie uvedené v odseku 2 písm. h) až l) sú oprávnené na podporu len vtedy, ak súvisia s kontrolnými činnosťami vykonávanými verejným orgánom.

4. V prípade operácií uvedených v odseku 2 písm. d) a h) dotknuté členské štáty určia riadiace orgány zodpovedné za operáciu.“

14. Na strane 52 v článku 100 ods. 1:

namiesto:

„1. Okrem kritérií, ktoré umožňujú prerušenie a sú uvedené v článku 83 ods. 1 písm. a), b) a c) nariadenia (EÚ) č. 1303/2013, môže delegovaný povolujujúci úradník v zmysle nariadenia (EÚ, Euratom) č. 966/2012 prerušiť lehotu na platbu priebežnej platby v prípade, že členský štát nedodržel svoje povinnosti vyplývajúce zo SRP, čo má vplyv na výdavky uvedené v certifikovanom výkaze výdavkov, pre ktoré sa požaduje priebežná platba.“

má byť:

„1. Okrem kritérií, ktoré umožňujú prerušenie a sú uvedené v článku 83 ods. 1 písm. a), b) a c) nariadenia (EÚ) č. 1303/2013, môže delegovaný povolujujúci úradník v zmysle nariadenia (EÚ, Euratom) č. 966/2012 prerušiť lehotu na platbu týkajúcu sa žiadosti o platbu v prípade, že členský štát nedodržel svoje povinnosti vyplývajúce zo SRP, čo má vplyv na výdavky uvedené v žiadosti o platbu, pre ktoré sa požaduje priebežná platba.“

15. Na strane 52 v článku 100 ods. 3:

namiesto:

„3. Prerušenie všetkých alebo časti priebežnej platby týkajúce sa výdavkov podľa odseku 1, na ktoré sa vzťahuje nárok na platbu, musí byť primerané povahe, závažnosti, trvaniu a opakujúcemu sa výskytu nedodržania povinností.“

má byť:

„3. Prerušenie všetkých alebo časti priebežnej platby týkajúce sa výdavkov podľa odseku 1, na ktoré sa vzťahuje žiadosť o platbu, musí byť primerané povahe, závažnosti, trvaniu a opakujúcemu sa výskytu nedodržania povinností.“

16. Na strane 52 v článku 101 ods. 1:

namiesto:

„1. Okrem článku 142 nariadenia (EÚ) č. 1303/2013 môže Komisia prijať vykonávacie akty pozastavujúce všetky priebežné platby v rámci operačného programu alebo časť z nich v prípade závažného nedodržania povinností zo strany členského štátu podľa SRP, pričom takéto nedodržanie má vplyv na výdavky uvedené v certifikovanom výkaze výdavkov, pre ktoré sa požaduje priebežná platba.“

má byť:

„1. Okrem článku 142 nariadenia (EÚ) č. 1303/2013 môže Komisia prijať vykonávacie akty pozastavujúce všetky priebežné platby v rámci operačného programu alebo časť z nich v prípade závažného nedodržania povinností zo strany členského štátu podľa SRP, pričom takéto nedodržanie má vplyv na výdavky uvedené v žiadosti o platbu, pre ktoré sa požaduje priebežná platba.“

17. Na strane 52 v článku 101 ods. 3:

namiesto:

„3. Pozastavenie všetkých alebo časti priebežnej platby týkajúce sa výdavkov podľa odseku 1, na ktoré sa vzťahuje nárok na platbu, je primerané povahe, závažnosti, trvaniu a opakujúcemu sa výskytu závažného nedodržania pravidiel.“

má byť:

„3. Pozastavenie všetkých alebo časti priebežnej platby týkajúce sa výdavkov podľa odseku 1, na ktoré sa vzťahuje žiadosť o platbu, je primerané povahe, závažnosti, trvaniu a opakujúcemu sa výskytu závažného nedodržania pravidiel.“

18. Na strane 53 v článku 105 ods. 1 písm. a) a b):

namiesto:

- „a) výdavky v certifikovanom výkaze výdavkov sú ovplyvnené prípadmi, keď prijímateľ nedodržiava povinnosti uvedené v článku 10 ods. 2 tohto nariadenia, a členský štát ho pred začatím opravného konania podľa tohto odseku neopravil;
- b) výdavky v certifikovanom výkaze výdavkov sú ovplyvnené prípadmi závažného nedodržania pravidiel SRP zo strany členských štátov, ktoré vyústili do pozastavenia platby podľa článku 101 tohto nariadenia, a ak dotknutý členský štát naďalej nedokáže preukázať, že prijal nápravné opatrenia potrebné na zabezpečenie dodržiavania a presadzovania uplatniteľných pravidiel v budúcnosti.“

má byť:

- „a) výdavky uvedené v žiadosti o platbu sú ovplyvnené prípadmi, keď prijímateľ nedodržiava povinnosti uvedené v článku 10 ods. 2 tohto nariadenia, a členský štát ho pred začatím opravného konania podľa tohto odseku neopravil;
- b) výdavky uvedené v žiadosti o platbu sú ovplyvnené prípadmi závažného nedodržania pravidiel SRP zo strany členských štátov, ktoré vyústili do pozastavenia platby podľa článku 101 tohto nariadenia, a ak dotknutý členský štát naďalej nedokáže preukázať, že prijal nápravné opatrenia potrebné na zabezpečenie dodržiavania a presadzovania uplatniteľných pravidiel v budúcnosti.“

19. Na strane 54 v článku 110 ods. 1:

namiesto:

„1. Kľúčové informácie o vykonávaní operačného programu, o každej operácii vybranej na financovanie, ako aj o dokončených operáciách potrebné na monitorovanie a hodnotenie vrátane kľúčových charakteristík prijímateľa a projektu sa elektronicky zaznamenávajú a uchovávajú.“

má byť:

„1. Kľúčové informácie o vykonávaní operačného programu, o každej operácii vybranej na financovanie, ako aj o dokončených operáciách potrebné na monitorovanie a hodnotenie vrátane kľúčových charakteristík prijímateľa a operácie sa elektronicky zaznamenávajú a uchovávajú.“

20. Na strane 55 v článku 114 ods. 2 písm. d):

namiesto:

„d) informácie o opatreniach prijatých na účely dodržiavania článku 41 ods. 10 tohto nariadenia;“

má byť:

„d) informácie o opatreniach prijatých na účely dodržiavania článku 41 ods. 8 tohto nariadenia;“.

21. Na strane 58 v článku 125 písm. a):

namiesto:

„a) do 31. marca 2017 správu o priebežnom hodnotení ...“

má byť:

„a) v súlade s článkom 15 správu o priebežnom hodnotení ...“.

ISSN 1977-0790 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5147 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK